

РЕШЕНИЕ

№ 21451

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2803** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от С. К. С. срещу Решение № 346/ 28. 01. 2025 г., постановено по НАХД № 12485/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-017477/ 24. 07. 2024 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел "Пътна Полиция", с което на С. К. С. е наложено наказание глоба в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

В касационната жалба се сочат аргументи за неправилност на оспорвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление.

В съдебното заседание касационният жалбоподател се явява лично, поддържа жалбата и моли за отмяна на съдебния акт.

Ответникът - Началник група към СДВР, отдел "Пътна Полиция" в писмени бележи чрез своя процесуален представител оспорва основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба, като предлага на съда да отмени оспорваното решение и да върне делото за ново разглеждане на друг съдебен състав.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 21. 03. 2024 г. вечерта служители на ОПП - СДВР изпълнявали служебните си задължения по контрол върху спазването на правилата за движение по пътищата по [улица], в района на паметника "В. Л.", [населено място]. Двата били застанали в близост до сградата, в която се помещавал Национален музикален театър "С. М."

Около 20:05 часа по продължението на [улица], в посока от [улица] към паметника "Л." преминал мотоциклет "Я.", модел "ТДМ 850", с рег. № С., управляван от непознат мъж. Водачът направил обратен завой на кръговото кръстовище на [улица] и [улица], след което започнал придвижване по платното на [улица] към [улица]. Преминавайки покрай полицейските служители, той предприел рязко престрояване и увеличаване на скоростта си на придвижване. Когато достигнал до кръстовището на [улица] и [улица] мотористът отново обърнал посоката си и повторил действията си по навлизане в кръговото кръстовище на паметника "Л.". Служителите наблюдавали поведението му, но поради завишения риск от пътнотранспортно произшествие не пристъпили към спирането, което предоставило възможност на непознатия мъж бързо да се оттегли от мястото.

Въпреки че събитията се случвали в тъмната част на денонощието, пътният участък в района на паметника "Л." бил добре осветен. Това обстоятелство позволило на служителите на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР да възприемат регистрационния номер на мотоциклета, неговите марка и модел, както и цвета на отделни негови елементи. При извършената от полицейските служители проверка посредством дежурната част при ОПП - СДВР, те установили, че превозното средство е регистрирано на името на С. К. С.. За мотоциклета не била подадена информация за валидно сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" /"ГО"/ на автомобилистите. Този факт бил установен от актосъставителя и при извършена електронна справка, генерирана чрез достъпване на публичната страница на Гаранционен фонд към КФН, посредством ползвания от полицаите служебен таблет. Данните били сравнени и с информацията, подадена до екипа от дежурната част на съответното структурно подразделение на СДВР.

Междувременно, няколко дни по-късно, С. С. подновил застраховката на моторното си превозно средство, като сключил договор за нов едногодишен срок, с начална дата на покритие 02. 04. 2024 г.

Предвид това бил съставен АУАН бл. № 0669249/29. 04. 2024 г. за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1 т. 1 от КЗ. Въз основа на АУАН било издадено и Наказателно постановление № 24-4332-017477/ 24. 07. 2024 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел "Пътна Полиция", с което на С. К. С. е наложено наказание глоба в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Направен е извод и за осъществяване на състава на административното нарушение от страна на касатора.

Обжалваното решение е правилно.

Застраховката „Гражданска отговорност“ е задължителна застраховка, съгласно чл. 483, ал. 1 от КЗ. В цитираната разпоредба /т. 1/ е предвидено, че договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от

движение. Съгласно чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага глоба от 250 лева - за физическо лице;

В конкретния случай безспорно е, че на датата и часа, посочени в Наказателното постановление, моторното превозно средство не е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Без значение е дали посоченият мотоциклет е управляван към датата и часа, отразени в наказателното постановление. Изключение от задължението по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ е предвидено единствено за моторни превозни средства, които са спрени от движение.

Временното спиране от движение на ППС се урежда в чл. 40 на Наредба № I-45/2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и ремаркетата теглени от тях. В конкретния случай не се установява посоченото моторно превозно средство да е спряно от движение по посочения ред. Поради това за неговия собственик е съществувало задължението по чл. 483, ал. 1 от КЗ.

Неизпълнението на задължението за заплащане на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ правилно е ангажирало административнонаказателна отговорност на санкционираното лице, независимо посоченото моторно превозно средство е било управлявано или не.

Между описанието на нарушението в АУАН и в НП съществува пълно единство, като не е накърнено правото на защита на наказаното лице да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение и да организира защитата си срещу него.

Правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КТ, която предвижда административно наказание „глоба“ в точно установен размер от 250 /двеста и петдесет/ лева.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към тях.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на СДВР следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид това и на основание чл. 221 от АПК Административен съд – София град, III касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 346/ 28. 01. 2025 г., постановено по НАХД № 12485/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2 състав.

ОСЪЖДА С. К. С. да заплати на СДВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: